

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **T. B.**, zast. JUDr. Alenou Strnadovou, advokátkou, se sídlem v Liberci 1, Tovaryšský Vrch 1358/3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 11. 2004, č. j. 60 Az 112/2004 – 45,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 24. 11. 2004, č. j. 60 Az 112/2004 – 45 zamítl žalobu, jíž se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2004, č. j. OAM-1804/VL-10-03-2004, jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Označeným rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu). Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně neuvedla žádné skutečnosti, ze kterých by bylo možno dovodit, že byla ve své vlasti pronásledována za uplatňování politických práv a svobod a neuvedla ani žádnou konkrétní obavu v případě návratu do vlasti, kterou by bylo možno pokládat za odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině, nebo pro zastávání určitých politických názorů. Proto musela být její žádost jako zjevně nedůvodná zamítnuta. Krajský soud v Ostravě se s tímto posouzením věci žalovaným ztotožnil a napadeným rozsudkem proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zamítl, když neshledal rozhodnutí žalovaného nezákonným ve smyslu porušení hmotného práva.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, v níž se dovolávala důvodu kasační stížnosti uvedeného v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., když namítala, že v řízení o žalobě před Krajským soudem v Ostravě byla porušena její zákonná práva, jelikož jí nebyla umožněna účast při jednání; výzva krajského soudu ve smyslu § 51 s. ř. s. o záměru soudu projednat při souhlasu účastníků věc bez nutnosti

nařízení jednání jí totiž byla doručena v českém jazyce, kterému nerozumí a není ani schopna číst text, který není psán v azbuce. Vyslovila přesvědčení, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě je ztížen nepřekoumatelností z důvodu vady řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Žádala, aby napadené usnesení (zřejmě mělo být uvedeno rozsudek) bylo zrušeno a věc vrácena soudu k dalšímu řízení. Současně navrhovala, aby ve smyslu § 107 s. ř. s. přiznal Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek.

Krajský soud v Ostravě předložil dne 28. 4. 2005 kasační stížnost k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Dříve než o kasační stížnosti mohlo být naposledy uvedeným soudem rozhodnuto, vzala stěžovatelka svou kasační stížnost podáním ze dne 11. 7. 2005 (doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 7. 2005) výslovně zpět a žádala, aby Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil a současně rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Podle § 120 s. ř. s. je možno toto ustanovení vztáhnout i na řízení o kasační stížnosti.

Protože projev vůle stěžovatelky, obsažený v podání ze dne 11. 7. 2005, sepsaný její právní zástupkyní, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlí ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s výše citovaným zákonným ustanovením řízení zastavil.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť toto řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu